

Χαιρετισμὸς
τῆς Α.Ε. τῆς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας
Κατερίνας Σακελλαροπούλου

Παναγιώτατε,
Μακαριώτατοι,
κύριε Πρόεδρε τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων,
Σεβασμιώτατοι Ἐκπρόσωποι Αὐτοκεφάλων καὶ Αὐτονόμων Ἐκκλη-
σιῶν,
Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
κυρίες καὶ κύριοι Σύεδροι καὶ λοιποὶ προσκεκλημένοι·

Μὲ χαρὰ συμμετέχω στὸ Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸ Συνέδριο, τὸ ὁποῖο διοργανώνεται ἀπὸ τὴ Διαρκῆ Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ ἀφορμὴ τὴ συμπλήρωση 100 χρόνων ἀπὸ τὴν ἴδρυση καὶ συνεχῆ κυκλοφορία τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ *Θεολογία*. Εἶναι ἓνα περιοδικό, τὸ ὁποῖο ἀπὸ τὸ 1923, τὴν ἐπαύριον τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς, συνέβαλε τὰ μέγιστα στὴν καλλιέργεια τῆς ἑλληνικῆς ὀρθόδοξης θεολογίας, φιλοξενώντας ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέροντα ἄρθρα ποὺ συνομιλοῦν μὲ τὴ σύγχρονη κοινωνικὴ καὶ πολιτισμικὴ πραγματικότητα καὶ ἐμβαθύνουν στὰ φαινόμενά της. Ἡ ἐνδιαφέρουσα καὶ ἐπίκαιρη θεματικὴ τοῦ περιοδικοῦ –σὲ μερικὰ ἀπὸ τὰ τελευταῖα τεύχη τοῦ ὁποίου εἶχα τὴν εὐκαιρία νὰ περιηγηθῶ, ἀφοῦ, ψηφιοποιημένα καὶ ἀναρτημένα στὸ διαδίκτυο, εἶναι προσβάσιμα σὲ ὅλους– καταδεικνύει ὅτι ἡ ὀρθόδοξη θεολογία δὲν περιορίζεται στὴν πατερικὴ δογματικὴ διδασκαλία, ἀλλὰ ἐπιχειρεῖ νὰ ἀντιμετωπίσει μὲ μιὰ νέα θεολογικὴ σύνθεση τὶς προκλήσεις τοῦ παρόντος, στὶς ὁποῖες περιλαμβάνονται οἱ τεχνολογικὲς ἐξελίξεις.

Σὲ μιὰ ἐποχὴ ρευστῆ, ἀσταθῆ, ἀπρόβλεπτη, ποὺ δοκιμάζει τὶς βεβαιότητες τοῦ ἀνθρώπου, σὲ ἓνα περιβάλλον ποὺ κατακλύζεται

από πληροφοριακά συστήματα και δίκτυα επικοινωνιών, τὸ Συνέδριο, πὸν ξεκινᾷ σήμερα καὶ στὸ ὁποῖο θὰ ἐπιχειρηθεῖ νὰ διερευνηθοῦν, μὲ κριτικὴ ματιὰ, οἱ τάσεις καὶ οἱ ἀντιστάσεις τοῦ καιροῦ μας ἀπέναντι στὴν ὀρμητικὴ πρόοδο τῆς τεχνολογίας σὲ συνάρτηση μὲ τὴ διαρκῆ ἀναζήτηση τῆς αὐτογνωσίας τοῦ ἀνθρώπου, ἔχει ἐξαιρετικὴ σημασία.

Ἀδιαμφισβήτητο εἶναι ὅτι ἡ ἐπιστῆμη καὶ ἡ τεχνολογία ἔχουν εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα στὴ ζωὴ μας. Τὰ πληροφοριακὰ συστήματα, τὰ δίκτυα επικοινωνιών, ἡ τεχνητὴ νοημοσύνη, ἡ βιοπληροφορικὴ, οἱ κβαντικὲς ἐφαρμογές, ἡ νανοτεχνολογία, οἱ τεχνολογίες στὴν ἰατρικὴ καὶ τὴ βιολογία εἶναι μερικὰ μόνον ἀπὸ τὰ ἐπιτεύγματα πὸν καθιστοῦν τὴν καθημερινότητα καλύτερη, σὲ σημεῖο πὸν εἶναι ἀδύνατον πλέον νὰ φανταστοῦμε τὴν ὑπαρξή μας χωρὶς αὐτά, ἐνῶ τὸ μέλλον φαντάζει λαμπρὸ καὶ πολλὰ ὑποσχόμενο.

Ἀδιαμφισβήτητη εἶναι ὡστόσο καὶ ἡ διαπίστωση ὅτι ἡ ἀνεξέλεγκτη χρῆση τῶν νέων τεχνολογιῶν γεννᾷ νέες ἐξαρτήσεις καὶ ἐγκυμονεῖ κινδύνους, χωρὶς ἀπαραίτητα νὰ μᾶς γλυτώνει ἀπὸ παλαιότερους. Ἡ τεχνητὴ νοημοσύνη, μὲ τὶς ἄγνωστες ἀκόμη καὶ στοὺς δημιουργοὺς τῆς δυνατότητες, καὶ ἡ ἀνάπτυξή της μὲ ἱλιγγιώδεις ρυθμούς, προκαλεῖ ἀνησυχία σὲ σχέση μὲ τὶς ἀνθρώπινες ἀξίες, τὰ δικαιώματα, τὶς δημοκρατικὲς μας κατακτήσεις, τὸ ἴδιο μας τὸ πολίτευμα· γεγονός πὸν ὀδηγεῖ, στὶς προηγμένες κοινωνίες, σὲ θέσπιση μέτρων πὸν ἐπιχειροῦν νὰ ρυθμίσουν μὲ δεσμευτικοὺς κανόνες τὴ χρῆση καὶ λειτουργία της, ὥστε νὰ μειωθοῦν, κατὰ τὸ δυνατόν, τόσο οἱ προσωπικὲς ὅσο καὶ οἱ κοινωνικὲς παρενέργειές της.

Ἡ τεχνολογικοποίηση τοῦ ἀνθρώπινου βίου, ἡ δημιουργία μιᾶς εἰκονικῆς πραγματικότητας, ὑποκαθιστᾷ μαζικὰ τὸ φυσικὸ καὶ κοινωνικὸ περιβάλλον καὶ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ μᾶς ἀποξενώσει ἀπὸ αὐτό. Παράλληλα, σὲ ὀλόκληρο τὸν πλανήτη, οἱ ἀπανωτὲς κρίσεις (πολεμικὲς, γεωπολιτικὲς, οικονομικὲς, πολιτικὲς, ὑγειονομικὲς), ὅπως καὶ ἡ κλιματικὴ ἀλλαγὴ καὶ οἱ καταστροφικὲς ἐπιπτώσεις τους, ἐντείνουν τὶς ἀβεβαιότητες καὶ βαθαίνουν τὴν ὑπαρξιακὴ μας ἀγωνία.

Βρισκόμαστε κυριολεκτικὰ σὲ ἓνα ἰδιαίτερα κρίσιμο καὶ μεταβατικὸ σημεῖο στὴν ἐξέλιξη τῆς ἀνθρωπότητας. Οἱ ἀντινομίες τοῦ σύγχρονου πολιτισμοῦ, οἱ πρωτοφανεῖς προκλήσεις τῶν καιρῶν μας, ἀλλὰ καὶ ἡ ὀδύνη πὸν πολλαπλασιάζεται σὲ πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου ἀπὸ τοὺς

πολέμους, τὴ βία, τὴ βαρβαρότητα, τὶς ἀνισότητες, ἀπαιτοῦν ἐγρήγορση καὶ δράση.

Στὸ πλαίσιο αὐτό, ἡ ὀρθόδοξη ἀντίληψη, ποὺ βλέπει τὸν ἄνθρωπο σὲ ἀναφορὰ μὲ τὸν Θεὸ καὶ ἀντιστρόφως, πλουτίζει τὸ περιεχόμενο τοῦ κοινωνικοῦ διαλόγου ποὺ ἀφορᾷ τὴ σχέση μας μὲ τὶς νέες τεχνολογίες καὶ τὶς συνέπειές τους στὴν καθημερινότητά μας.

Μὲ τὶς σκέψεις αὐτές, χαιρετίζω τὴν πρωτοβουλία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εὐχομαι κάθε ἐπιτυχία στὶς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου.